

بررسی زمین‌شناسی و زمین‌شیمی برای ارائه مدلی جهت خاستگاه کانسار آهن گل‌گهر سیرجان

منصوره شیرنوردشیرازی^{۱*}، ارسیا مقتدری^۲، بهزاد حاج علیلو^۳

۱- کارشناسی ارشد زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه پیام‌نور- مرکز تبریز

۲- استادیار زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه پیام‌نور- مرکز اوز

۳- دانشیار زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه پیام‌نور- مرکز تبریز

پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۷/۱۵

تأیید نهایی مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۲۴

چکیده

ناحیه معدنی گل‌گهر در ۵۰ کیلومتری جنوب غرب سیرجان در استان کرمان و در لبه شرقی زون سنندج-سیرجان واقع شده است. با توجه به شواهد بدست آمده از مطالعات صحرایی، سنگ‌نگاری، کانه‌شناسی میکروسکوپی و زمین‌شیمی، اینچنین به نظر می‌رسد که کانی‌سازی از نوع گرمابی‌جانشین است. کانی‌سازی آهن در ترازهای عمقی کانسار از نوع مگنتیتی است و به سمت ترازهای میانی تا سطحی به ترتیب به انواع مگنتیتی-هماتیتی و هماتیتی تغییر می‌کند. از سوی دیگر دگرسانی سدیمی (آلبیتی) در ترازهای عمیق کانسار همراه با مگنتیت، دگرسانی پتاسیمی (فلدسپار پتاسیم) در ترازهای میانی همراه با مگنتیت و هماتیت و بالاخره دگرسانی فیلیک (سریسیتی) و سیلیسی در بالاترین بخشها با هماتیت مشاهده می‌شود. شواهد سنگ‌نگاری و کانه‌شناسی میکروسکوپی (صیقلی-نازک) به ترتیب حاکی از رخداد دگرسانیهای سدیمی تا سیلیسی و پدیده جانشین از نوع گرمابی است. تشابه الگوی نمودار عنکبوتی عناصر کمیاب خاکی، در سنگ میزبان و کانسنگ آهن نشانه‌ای بر همزاد و هم‌منشاء بودن آنها است. در سنگ میزبان بین SiO_2 و Cl رابطه معکوس وجود دارد در صورتیکه رابطه Cl با آهن در این سنگها یک رابطه مستقیم است. براساس شواهد یاد شده، شاید بتوان این کانسار را با کانسارهای اکسید آهن گرمابی مقایسه کرد.

واژه‌های کلیدی: دگرسانی، آهن، گل‌گهر، سیرجان، عناصر REE

مقدمه

تاکنون انواع متعددی از مدل‌های ژنز یا خاستگاه برای کانسار آهن گل گهر گزارش شده است. یانگ (۱۹۷۶) معتقد است که ژنرسنگ آهن گل گهر سین ژنتیک و به صورت رسوب شیمیایی تشکیل شده است و بعد تحت تأثیر دگرگونی شدید قرار گرفته است. موکه و گلستانه (۱۹۸۲) این کانسار را از تیپ کانسار ماگمای کانه دار معرفی کرده اند. حلاجی (۱۳۷۰) ژنز کانسار را اسکارن عنوان کرده است. خلیلی مبرهن (۱۳۷۲) ژنز کانسار را آتشفشانی-متصاعدی از نوع آلوگوما می داند. پورخاک (۱۳۸۲) ژنز را آتشفشانی-متصاعدی از نوع سوپریور معرفی می کند. بابکی (۱۳۸۳) ژنز گل گهر را آتشفشانی-متصاعدی-رسوبی از نوع راپیتان معرفی کرده است و عسکری (۱۳۸۶) اعتقاد به اسکارنی بودن ژنز کانسار گل گهر دارد.

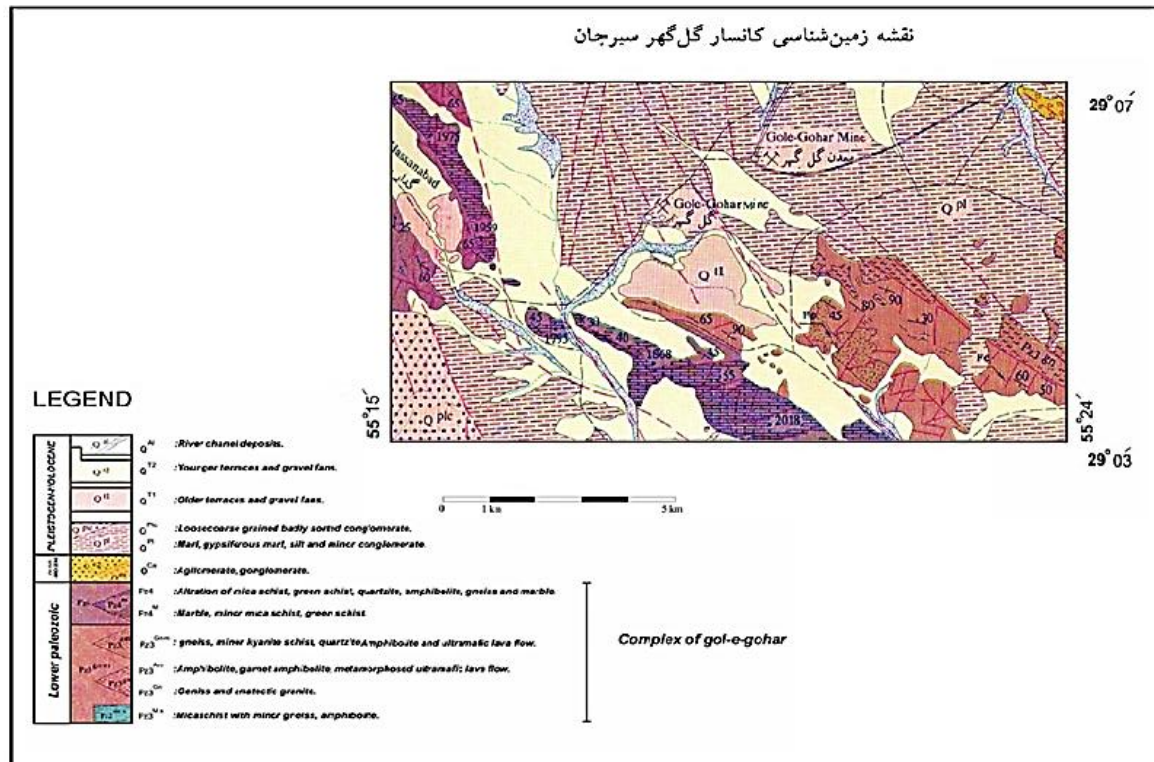
بطور کلی عمده کانسارهای آهن دنیا مشتمل بر انواع اسکارنی، رسوبی، گرمابی، ماگمایی، آتشفشانی-رسوبی و کانسارهای اکسید آهن گرمابی می باشند. مهم ترین ویژگی های متمایزکننده این نوع کانسارها از دیدگاه این محققان عبارتند از: ۱) سنگ میزبان آنها معمولاً از نوع آذرین حد واسط (آندزیتی-دیوریتی) یا رسوبی است. ۲) سن این کانسارها از اوایل یا اواسط پروتوزوئیک تا عهد حاضر است. ۳) از نظر کانی شناسی غالب ماده معدنی در این نوع کانسارها عبارتند از مگنتیت در ترازهای عمقی، مگنتیت-هماتیت در ترازهای میانی و هماتیت در سطح. ۴) دگرسانی ذکر شده در این کانسارها از نوع دگرسانی سدیمی (ترازهای عمقی)، دگرسانی پتاسیمی (ترازهای میانی) و دگرسانی سریسیتی-سیلیسی (ترازهای سطحی) است. ۵) سه محیط تکتونیکی برای این ذخایر پیشنهاد شده است، الف) شکستگی های کششی ناشی از کوهزایی درون قاره ای، ب) کافتش درون قاره ای (ناکوهزایی) و ج) محیطهای کششی واقع در طول حاشیه قاره (مرتبط با فرورانش).

هدف اصلی این مقاله مقایسه مدل ژنز کانسار آهن گل گهر با کانسارهای اکسید آهن گرمابی است که بوسیله هیتزمن و همکاران (۱۹۹۲) و هیتزمن (۲۰۰۰) ارائه شده است. به بیان دیگر در این مقاله سعی بر آنست تا میزان شباهت های کانسار گل گهر با این تیپ از کانسارها مشخص شود.

زمین شناسی

ناحیه معدنی گل گهر در ۵۰ کیلومتری جنوب غرب سیرجان در استان کرمان و در لبه شرقی زون سندج-سیرجان واقع شده است. این کانسار در بین عرض های ۲۹°۰۰ و ۲۹°۲۰' شمالی و طولهای ۱۲' ۵۵° و ۴۰' ۵۵° شرقی واقع شده است و در حدود ۱۴۰۰ کیلومتر مربع را در بر می گیرد.

در منطقه کانسار آهن گل گهر، سنگهای تشکیل دهنده بیشتر، به صورت کمپلکس متامورفیک شامل سنگهای فیلیت، شیست، آمفیبولیت، گنیس، مارن‌ها و سایر سنگهای دگرگونه ای است که همراه با گرانیت همزمان با تکتونیک در منطقه مشاهده می شود. همه واحدهای سنگی یاد شده، در پالئوزوئیک بالایی و مزوزوئیک پایینی چین خورده و دگرگون شده اند. بخش جنوبی کمپلکس گل گهر، سازندهای مزوزوئیک و رسوبات دوران سوم وجود دارد. واحدهای سنگی کالرد ملانژ (آمیزه رنگی) شامل سنگهای اولترابازیک، رادیولاریت، شیل و سنگ آهک که توسط گسله ها و شکستگیهای فراوان در هم آمیخته شده اند. زون آتشفشانی سیرجان وابسته به دوران ترسیر است که بیشتر از ولکانیکهای نیمه اسیدی همراه با سنگهای رسوبی تشکیل شده است. در برخی جاها ولکانیک های گرانودیوریتی به طور محلی برونزد دارند. گرانیت‌های همزمان با تکتونیک، به موازات محور کمپلکس دگرگونی در منطقه برونزد دارند (حلاجی، ۱۳۷۰) (شکل ۱).

شکل ۱: نقشه زمین‌شناسی منطقه گل‌گهر

رخدادهای زمین‌ساختی - دگرگونی گل‌گهر

براساس پیشینه زمین‌دینامیکی، زون سندج- سیرجان در منطقه مورد مطالعه در زمان نئوپروتروزوئیک تا دونین یک حوضه سکویی حاشیه قاره ای و کششی بوده که با رخداد نازک‌شدگی پوسته در پالئوزوئیک پایینی همراه شده است (علوی، ۲۰۰۷). از اواخر پالئوزوئیک بالایی تا تریاس میانی زون سندج- سیرجان پدیده کافتی شدن را به همراه نهشت کربنات‌ها، گدازه‌های بالشی و برش‌های همزمان با رسوب‌گذاری نشان داده که حاکی از رژیم تکتونیکی کششی و جدایش بلوک ایران مرکزی از گندوانا و گسترش بستر اقیانوس نئوتتیس است (شیخ‌الاسلامی، ۲۰۰۸). پس از این زمان با تغییر رژیم تکتونیکی منطقه و شروع فرورانش دست کم دو مرحله دگرگونی هم‌زمان با فرورانش و ایجاد کمربندهای مزدوج و دگرگونی کوهزایی ناشی از برخورد (کرتاسه فوقانی) در منطقه اتفاق افتاده است.

روش مطالعه

به منظور بررسی ویژگی‌های کانی‌شناختی و بافتی واحدهای سنگی کانسار گل‌گهر نمونه‌های سنگ‌های میزبان و کانسنگ‌های آهن مورد مطالعات میکروسکوپی قرار گرفتند. نمونه‌های مورد نظر از سنگ میزبان و کانسنگ از پله‌های معدن برداشت گردید. برای مطالعه میکروسکوپی از میکروسکوپ نوع OLYMPUS مدل BX51 و برای تهیه تصاویر از سیستم مانیتورینگ استاندارد متصل به آن با فیلتر آبی و دوربین دیجیتال استفاده شد. در مطالعات میکروسکوپی ۳۰ نمونه صیقلی- نازک (ثبت شواهد جانمایی سنگ میزبان بوسیله کانه در مقیاس میکروسکوپی)، ۱۴ نمونه نازک مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند. همچنین برای مطالعات زمین‌شیمی از ۲۰ نمونه آنالیز شده توسط شرکت‌های کانساران بینالود و کان پژوه استفاده گردید.

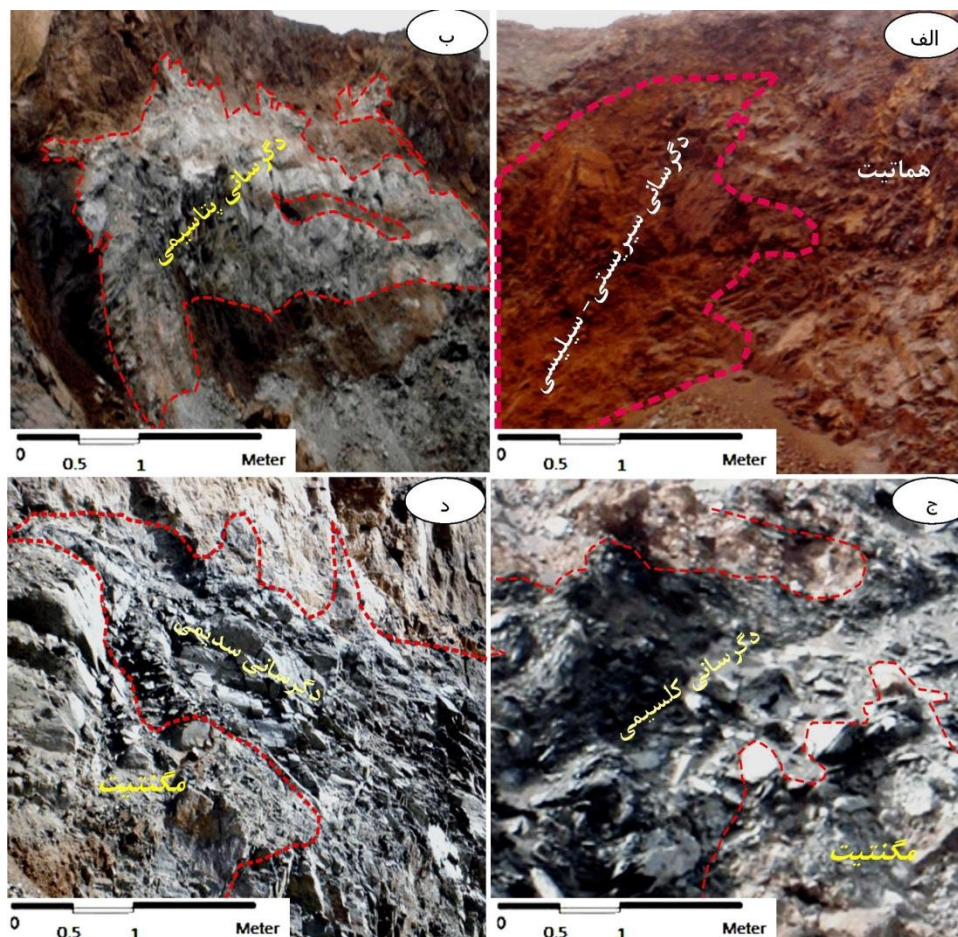
۱- مطالعات صحرایی و دگرسانی

شواهد صحرایی در این مطالعه حاکی از آن است که کانسنگ غنی از هماتیت معمولاً در محیط‌های نزدیک به سطح و مگنتیت در عمق بیشتر تشکیل می‌شود. همبری تدریجی مشتمل بر افزایش چگالی رگه‌ها یا فراوانی اکسید آهن افشان یا کاهش فراوانی و اندازه قطعات سنگ دیواره به سمت مرکز ذخیره است و زون‌های داربستی، کانسنگ حجیم و توده‌ای را احاطه می‌کنند (هیتزمن و همکاران، ۱۹۹۲). پس در برگرفته شدن سنگ میزبان دگرگونی توسط کانسنگ، با مرز تدریجی و برشی و حالت بین‌انگشتی میان آنها و آغشتگی سنگ میزبان به آهن در پله‌های مگنتیتی و هماتیتی دلیلی بر وجود پدیده جانیشینی و دخالت سیال‌های گرمابی پرفشار در کانی‌سازی است. ضمناً بین اکسید آهن حجیم و توده‌ای و سنگ میزبان یک همبری تدریجی دیده می‌شود که می‌تواند حاکی از نفوذ سیال‌های کانه‌ساز به درون سنگ میزبان و جانیشینی اکسید آهن (مگنتیت) به جای کانی‌های این سنگ، با بافت و ساخت کاذب شبیه به سنگ اولیه (دروغ ریختی) باشد. سنگ‌های میزبان دارای برگ‌وارگی در حد شیب هستند. وجود بافت برگ‌وارگی نمایانگر بقایای بافت میلوئیتی می‌باشد در بعضی از نقاط جانیشینی مگنتیت به جای سنگ میزبان باعث گردیده که در کانسنگ آثار برگ‌وارگی سنگ میزبان اولیه حفظ شود این نکته می‌تواند به احتمال زیاد حاکی از رخداد حداقل یک فاز کانی‌سازی آهن پس از دگرگونی باشد. ساختارهای ماهی‌شکل^۲ احتمالاً حاکی از رخداد زون برشی^۳ در کانسار گل‌گهر است. آثار (برشی شدن) در تمامی پله‌های معدنکاری قابل رویت است که دلیلی بر جانیشینی آهن بوده و در تعیین ژنز آن مهم است. از لحاظ تغییرات کانی‌شناسی مگنتیت، با درصد بالای آهن در ترازهای عمیق، مگنتیت-هماتیت در ترازهای میانی و هماتیت در ترازهای سطحی معدن مشاهده می‌گردد. بطور کلی کانی‌سازی آهن در سرتاسر توالی سنگ میزبان مشاهده می‌شود که می‌تواند به احتمال قریب به یقین بر اساس هیتزمن و همکاران (۱۹۹۲) دال بر رخداد فرایندهای گسترده کانی‌سازی از نوع گرمابی باشد. شدت و نوع دگرسانی سنگ دیواره به ترکیب اولیه سنگ میزبان و عمق تشکیل کانسار بستگی دارد، به طوری که دگرسانی فیلیک (سریسیتی) و سیلیسی در بالاترین بخش سیستم (شکل ۲-الف)، دگرسانی پتاسیمی (فلدسپار پتاسیم) در عمق متوسط (شکل ۲-ب) و دگرسانی کلسیمی (شکل ۲-ج) - سدیمی (شکل ۲-د) (غنی از آل‌بیت-کلسیت) در ترازهای عمقی حضور دارد. در حاشیه دگرسانی سدیمی گسترش ضعیفی از دگرسانی سریسیتی با حضور کانی‌های سریسیت و به مقدار کمتر بیوتیت مشخص می‌گردد. این آثار دگرسانی پتاسیمی و سریسیتی در بیشتر نقاط معدن دیده می‌شود در حالیکه دگرسانی سدیمی و کلسیمی در مجاورت مگنتیت با درصد بالای آهن مشاهده می‌گردد. در اطراف دگرسانی سدیمی نیز آثار ضعیفی از دگرسانی پتاسیمی مشاهده شده است. حضور دگرسانی سریسیتی در اعماق در برخی از موارد دال بر پدیده رمبش^۴ در سیستم می‌باشد. سولفیدهای فلزی غالب در کانسار گل‌گهر از نوع پیریت و کاکوپیریت می‌باشد که اولی در ترازهای معدنکاری در کنار اکسیدهای آهن جای گرفته است و کالکوپیریت نیز در مقیاس میکروسکوپی در بین دانه‌های پیریت و مگنتیت در ترازهای عمقی حضور دارد.

۲- مطالعات سنگ‌نگاری و کانه‌شناسی میکروسکوپی

-
- 2- Fish-like structures
 - 3- Shear Zone
 - 4- Collapse

به منظور بررسی دقیق واحدهای سنگی رخنمون یافته در منطقه گل گهر از نظر ویژگی های کانی شناختی و بافتی، نمونه برداری از سنگهای میزبان و کانسنگ های آهن آنومالی شماره ۱ کانسار گل گهر از سطح تا عمق انجام و نمونه ها، مورد مطالعه میکروسکوپی قرار گرفتند. آنچه در ناحیه گل گهر دیده شده است سنگهای دگرگون شده ای است که پاره ای از آنها از دگرگونی سنگهای آذرین و پاره ای از دگرگونی سنگهای رسوبی حاصل گردیده است. موکه و یونسی (۱۹۹۴) براساس مطالعات کانی شناسی و تطابق بافتی، منشأ ماگمایی منطقه را از نوع ماگمای آندزیتی معرفی کرده اند. کانیهای فرومنیزین بیوتیت و هورنبلند (بصورت درشت بلور و به مقدار فراوان) است. کانیهای فرعی نیز شامل بلورهای شکل دار آپاتیت به صورت انکلوژیون در بلورهای درشت کانیهای فرومنیزین و یا در خمیره دیده می شود. منیتیت، اسفن، زیرکن به صورت کانیهای فرعی در آندزیتها دیده شده است. کانیهایی که ممکن است در حفره های این سنگها دیده شوند. عبارتند از کلسیت، کلریت، کوارتز و فلدسپاتهای سدیمی است. با استفاده از مقاطع صیقلی-نازک کانی غیر سیلیکاتی و کانی های سیلیکاتی شناسایی شد. (شکل ۳ از الف-و).

شکل ۲: (الف) دگرسانی فیلیک (سربستی) و سیلیسی در بالاترین بخش سیستم - (ب) دگرسانی پتاسیمی (فلدسپار پتاسیم) در عمق متوسط - (ج) کلسیمی ترازهای عمقی - (د) دگرسانی سدیمی ترازهای عمقی

بطور کلی شواهد سنگ نگاری و کانه شناسی میکروسکوپی (صیقلی- نازک^۵) به ترتیب حاکی از رخداد دگرسانیه‌های سدیمی تا سیلیسی و پدیده جانشینی از نوع گرمابی است که عبارتند از: کلسیت در مقاطع صیقلی- نازک توسط مگنتیت و پیریت در حال جانشینی است. در این کانی بافت ایجاد شده نشان دهنده جبهه پیشرونده کانی جانشین کننده (پیریت و مگنتیت) در کانی جانشین شونده (کلسیت) می باشد که این جانشینی به طور کامل اتفاق نیفتاده است. این بافت در جریان سرد شدن محلول های کانه ساز در سنگ میزبان واکنش پذیر رخ می دهد. بافت های جانشینی به دلیل حضور کلسیت بعنوان کانی به شدت واکنش پذیر در سنگ میزبان مهم ترین بافتهای قابل مشاهده می باشند. این بافت ها شامل جانشینی در امتداد سطوح رخ ها و بافت خوردگی می باشند.

کوارتزها به طور عمده بی شکل بوده و به صورت پیوستگاه سه گانه (شکل ۳- الف) در کنار هم جای گرفته اند که از نظر پشیر (۱۹۹۸) حاصل رخداد برشی شدن در منطقه، ایجاد ساخت و بافت ماهی شکل است. این سیلیکات به عنوان یک بلور مقاوم در زمینه مگنتیت با خاموشی موجی مشاهده می شود. وجود خاموشی موجی در کوارتزها نشانه عملکرد فشار تکتونیکی در این دسته از سنگها می باشد. کوارتز دارای بافت کنگره ای و دالبری نیز هست که طبعاً حاکی از انتشار یون ها در جبهه جانشینی با سرعت متفاوت می باشد (پیشلر و ریگراف، ۱۹۹۵).

فلدسپات های موجود شامل پلاژیوکلاز و ارتوکلاز است. پلاژیوکلاز دارای بلورهای شکل دار تا نیمه شکل دار می باشد. همچنین دارای ماکل پلی سنتیتیک است. تیغه های باریک ماکل پلی سنتیتیک احتمالاً حاکی از بالا بودن میزان سدیم و کم بودن کلسیم در آنها است و ترکیب به سمت آل بیت میل می کند (مقتدری و مر، ۱۳۸۵) (شکل ۳- ب). ارتوکلاز در اندازه درشت در مقاطع دیده می شود که در حال تبدیل شدن به سریسیت است و برجسته تر از دانه های اطراف خود است این کانی دارای ماکل کالسبارداست که در اثر دگرسانی از حاشیه در حال تبدیل شدن به سریسیت می باشد (شکل ۳- ب). در مقاطع صیقلی- نازک پلاژیوکلازها رنگ آبی برلن (آبی غیرعادی) از خود نشان می دهند که این رنگ نشانه دگرسانی آن بوده به نحوی که به عقیده پیشلر و ریگراف (۱۹۹۵) و نس (۲۰۰۰) می تواند بیانگر یک دگرگونی پسرونده باشد، به نحوی که کانی مذکور به اپیدوت و کلینوزویت دگرسان شده است. بارنز (۱۹۹۷) این پدیده را نشانه رخداد دگرسانی سدیمی و جانشینی آهن در ساختار فلدسپات معرفی کرده است.

مسکویت دانه درشت لایه های مشخصی از دانه های شعاعی را در سنگ دیواره ایجاد کرده است و به صورت رشته ای در بین ذرات کوارتز جای گرفته است. کانی مسکویت در مگنتیت به صورت جزایر منفردی (شاهد جانشینی، گیلبرت و پارک (۱۹۹۷)) از بلورهای کشیده دارای چند رنگی سبز- قرمز- آبی و با یک جهت رخ کامل میکایی مشاهده می شود. مسکویت به عنوان یکی از کانیهای بازمانده مقاوم در برابر محلول های کانی ساز پایدار بوده و حتی پس از تغییرات جانشینی همچنان باقی مانده است (شکل ۳- ج).

بیوتیت کلریتی شده و امکان تبدیل شدن کامل آن به مگنتیت وجود دارد. مرز مگنتیت با بیوتیت دارای حاشیه های محدب است که به احتمال زیاد بر اساس گیلبرت و پارک نشان دهنده جبهه پیشروی سیال آندار بوده که با نفوذ در بیوتیت در وهله نخست آن را به کلریت آهن دار تبدیل کرده است و در خاتمه، مگنتیت کاملاً جانشین بیوتیت شده است. بیوتیت ها به صورت بلورهای نیمه شکل دار تا بی شکل مشاهده

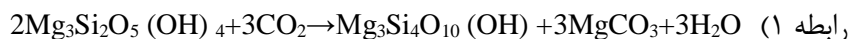
می شوند در دگرگونی پسروده، بیوتیت معمولاً به کلریت تبدیل می گردد که به آسانی قابل شناسایی است (شکل ۳-ج).

مجموعه کانیهای اپیدوت-کلینوزئیزیت در کانیهای کلریت، کوارتز، پلاژیوکلاز و ارتوکلاز نفوذ کرده که شاید نشان دهنده ثانویه بودن کلینوزئیزیت باشد (شکل ۳-د). علاوه بر این کانیهای کلینوزئیزیت به صورت درشت بلور دارای رنگ آبی برن می باشند که می تواند حاکی از مقادیر بالای آهن باشد. آپاتیت بر روی دانه های کوارتز جای گرفته و به صورت بلورهای سوزنی شکلی می باشد که نسبت به بلورهای اطراف خود برجستگی بالاتری نشان می دهد. معمولاً بی رنگ تا خاکستری (مقاطع محور C) است. همانطور که در شکل ۳-ج دیده می شود به صورت بلورهای منشوری کشیده مشاهده می شود.

تیتانیت به رنگ قهوه ای با حاشیه سوخته و خود شکل مشاهده می شود. علت رنگ خاص تیتانیت های گل گهر (عسلی رنگ) حضور مقداری آهن (Fe^{2+}) در ساختمان تیتانیت به جای Ca^{2+} می باشد. تیتانیومی که به هنگام فرآیند مارتیتی شدن از ایلمنیت آزاد می شود می تواند روتیل و در شرایطی که یون Ca^{2+} در محیط فراوان باشد تیتانیت را پدید آورد (جعفرپور و همکاران، ۱۳۷۴). همچنین تشکیل تیتانیت از کانیهای تیتانیم-آهن دار در طی فرآیندهای دگرسانی تأخیری رخ می دهد (شکل ۳-ج) (رامبل، ۱۹۸۱).

تورمالین با رنگ های تداخلی قهوه ای، سبز، خاکستری و ارغوانی دیده می شود و دارای چند رنگی معکوس می باشد که بر این اساس و بر پایه داده های وارن (۱۹۹۹) تورمالین از نوع دراوایت می باشد. جانشینی به-جای رسها و پلیت های سرشار از عنصر B در محیط های دگرگونی و تأثیر سیالات با خاصیت سدیمی-کلسیمی بر روی آنها سبب تشکیل تورمالین می گردد (وارن، ۱۹۹۹).

سرپانتین در کانسار گل گهر نشان از فشار CO_2 در هنگام دگرسانی کم و حدود ۱۰ مول درصد بوده است XCO_2 بایستی کمتر از ۱۰ مول بوده باشد زیرا در غیر این صورت سرپانتین طبق واکنش رابطه ۱ به منیزیت و تالک تبدیل می شود (حلاجی ۱۳۷۰).

تالک نیز با رنگ های تداخلی قرمز و آبی در کنار سرپانتین و کلسیت قرار می گیرد. کانی تالک به صورت کانی جهت یافته و ورقه ای مشاهده می گردد. تالک از نظر ویژگی های نوری مشابه تالک آهن دار (مینوسوتایت) است. تالک احتمالاً در اثر دگرسانی از کلریت های تشکیل شد از اکتینولیت ها، در اثر واکنش کلریت با سیالات سیلیس دار طبق واکنش رابطه ۲ ایجاد شده است (اسدی، ۱۳۸۸).

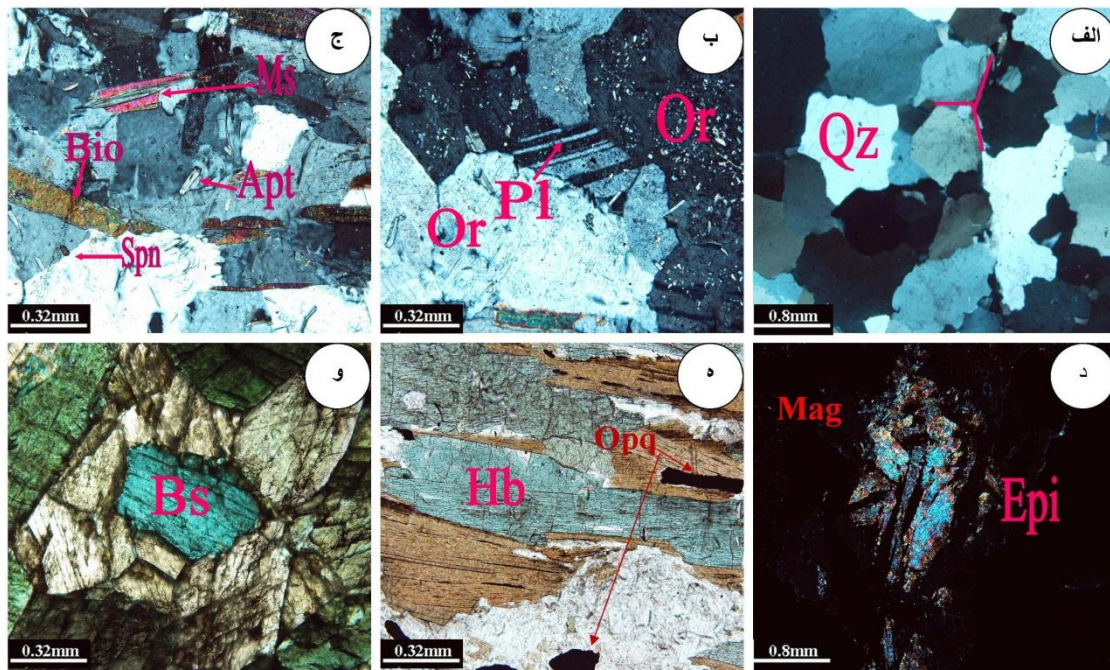

آمفیبول از نوع هورنبلند (سبز-قهوه ای) بوده و دارای پلئوکروئیسم شدید سبز رنگ است پلئوکروئیسم شدید آمفیبول می تواند حاصل وجود Fe^{2+} و Fe^{3+} در ساختمان آن باشد (شکل ۳-ه).

بروسیت کانی هیدروکسیدی است که بسته به شیمی سنگ و یا فشار تشکیل در بعضی از سنگهای بازیک دگرگون شده تشکیل می شود. کانی بروسیت به عنوان محصول دگرسانی پریکلاز، سیلیکات های کلسیم و منیزیم دار، خصوصاً سرپانتین، دولومیت و منیزیت دیده می شود (شکل ۳-و) (کلین و هارپوت، ۱۹۸۵). بروسیت در سنگ آهن گل گهر با توجه به خواص کانی شناسی و شکل فیبری در نمونه های مختلف به همراه کانی مگنتیت شناسایی شده است.

۳-زمین شیمی

با توجه به آن که شناخت و بررسی سنگ میزبان و کانه سازی کمک بسیاری به تشخیص الگوی تشکیل یک ذخیره می نماید، در این بخش به بررسی زمین شیمی سنگ منشأ احتمالی کانسنگ آهن گل گهر و روابط موجود بین آنها و کانسنگ های آهن می پردازیم. در این مطالعات برای رسم نمودارها از نرم افزارهای خاص استفاده گردید. که شامل GCD kit 2.3 و Minpet2.02 است (جدول ۱).

شکل ۳- الف) کوارتز؛ ب) پلاژیوکلاز و ارتوکلاز؛ ج) مسکویت؛ د) بیوتیت؛ ه) اپیدوت در درون مگنتیت؛ ج) آپاتیت و اسفن (تیتانیت)؛ ه) هورنبلند و کانیهای اوپک؛ و) بروسیت
جدول ۱: نتایج آنالیز به روش ICP از ۲۰ نمونه سنگی و کانسنگ

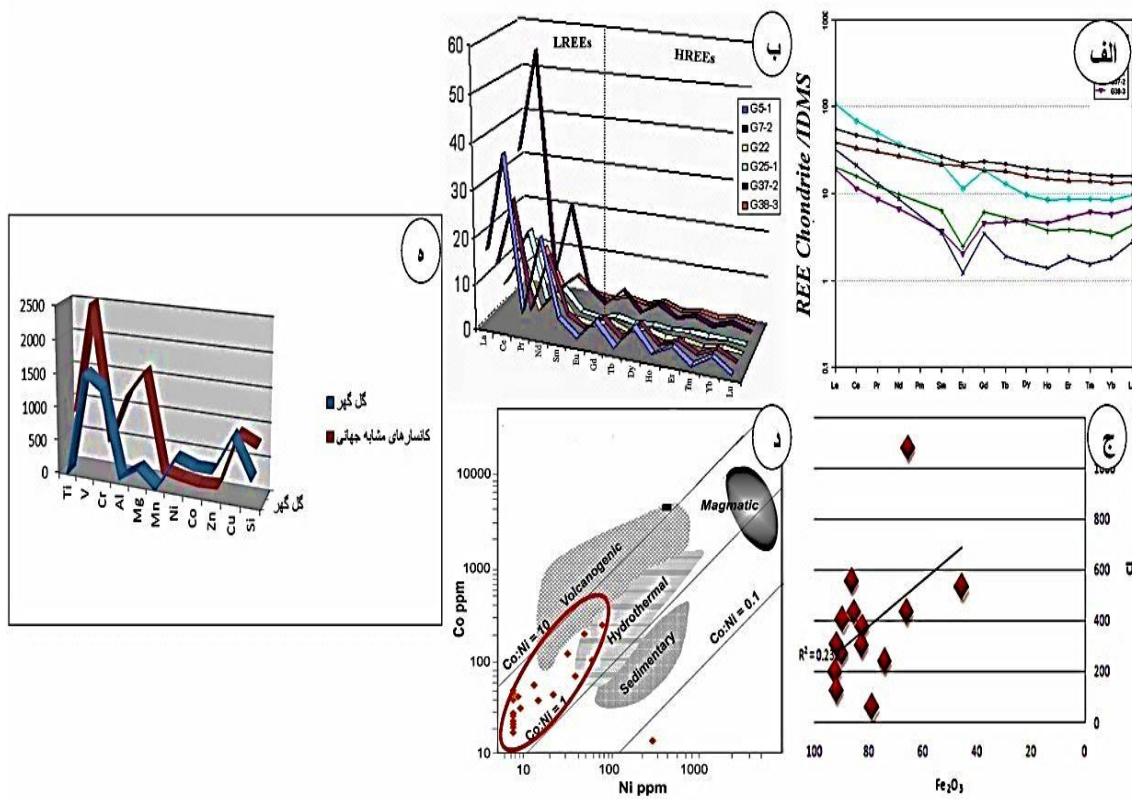
Sample	SiO2	TiO2	Al2O3	FeO	MnO	MgO	CaO	Na2O	K2O	P2O5	Cl	LOI	Cu	U	La	Ce	Sm	Eu	Gd	Lu
G1-4	2.41	0.128	0.13	89.98	0.055	0.89	0.78	2.04	0.03	0.605	269	2.46	51	3.37	9.9	18	0.59	0.05	0.8	0.06
G5-1	58.19	1.253	12.47	11.16	0.124	5.06	6.12	2.8	0.79	0.132	140	1.26	5	1.15	17.2	38	5.19	1.65	6.08	0.51
G7-1	0.94	0.018	0.02	92.33	0.045	0.59	0.96	1.35	0.01	0.762	197	2.52	67	4.49	15.2	28.4	0.59	0.05	1.26	0.07
G7-2	58.18	1.107	11.97	11.12	0.132	5.39	6.94	2.56	0.74	0.148	294	1.34	24	0.7	12	26.9	4.18	1.55	4.77	0.43
G9	0.68	0.003	0.02	86.11	0.308	0.01	5.96	1.25	0.01	0.249	555	4.94	75	0.99	2.8	4.3	0.03	0.03	0.34	0.01
G11-2	0.22	0.004	0.16	89.65	0.033	1.28	2.67	1.85	0.01	0.395	401	2.84	8	1.99	0.9	1.7	0.03	0.22	0.34	0.07
G12	26.77	0.018	1.03	45.46	0.051	14.12	8.32	1.44	0.01	0.496	530	0.68	290	0.41	3.5	7.6	1.25	0.32	1.85	0.16
G13	3.1	0.013	0.3	85.34	0.02	5.78	1.69	1.21	0.01	0.728	432	0.45	46	0.58	19.4	35.2	1.41	0.26	1.97	0.11
G16-1	7.94	0.017	0.28	65.28	0.036	9.9	7.95	1.09	0.01	0.526	1077	5.54	43	2.7	25.3	50	3.07	0.41	3.48	0.28
G17-1	4.26	0.022	0.74	73.91	0.049	11.07	4.71	1.03	0.01	0.046	238	3.2	12	1.32	3	5.4	0.03	0.05	0.22	0.03
G22	34.2	1.85	7.51	15.9	0.029	29.07	0.72	0.42	0.01	0.391	190	10.31	7	1.18	6.3	12.9	1.24	0.18	1.59	0.14
G25-1	32.84	0.008	2.27	23.67	0.024	11.9	15.94	0.49	0.01	0.074	1096	12.13	67	5.65	10	17	0.69	0.09	0.89	0.09
G26-1	13.27	0.12	1.32	65.89	0.041	12.26	1.84	1.49	0.01	0.927	434	1.28	5	7.58	3.4	9	2.09	0.28	2.46	0.17
G28-1	2.58	0.01	0.15	91.78	0.035	2.26	0.8	1.34	0.01	0.079	305	0.52	35	2	1.8	3.1	0.03	0.08	0.38	0.06
G30-2	2.8	0.048	0.79	82.59	0.027	10.05	1.06	1.64	0.01	0.001	301	0.37	5	0.32	3.4	5	0.03	0.05	0.18	0.04
G32	2.22	0.093	0.93	78.67	0.045	6.91	4.08	1.43	0.01	1.341	57	3	5	3.98	19.3	41.1	5.83	1.6	6.73	0.5
G36-2	3.87	0.015	0.96	82.25	0.021	9.5	1.14	1.42	0.01	0.068	373	0.42	13	0.55	3	5.3	0.13	0.13	0.24	0.04
G37-2	62.87	0.504	16.47	5.72	0.022	4.3	1.3	4.9	1.6	0.05	388	1.84	18	2.35	32.9	55.2	4.31	0.84	4.78	0.31
G38-1	0.73	0.006	0.05	91.76	0.022	1.17	1.39	1.4	0.01	1.111	124	1.96	98	6.61	14.2	27.1	1.1	0.08	1.59	0.1
G38-3	61.72	0.525	16.13	6.17	0.02	3.85	0.72	5.05	1.68	0.137	315	3.59	78	1.73	5.8	9.3	0.72	0.15	1.18	0.22

موکه و یونسی براساس مطالعات کانی شناسی و تطابق بافتی، منشأ ماگمایی منطقه را از نوع ماگمای آندزیتی معرفی کرده اند. از سویی دیگر شکل ۴- الف الگوی نمودار عنکبوتی طبق هندرسون (۱۹۸۹) الگوهای این عناصر را الگوی سنگهای حدواسط نشان می دهد. نتایج حاصل از عناصر نادر خاکی در نمونه های سنگ میزبان گل گهر ΣREE از ۲۷/۰۸ تا ۱۳۴/۸۱ تغییر می کند. غنی شدگی LREE/HREE از عناصر با نسبت بالای La/LuN در نمودار مشاهده می شود (شکل ۴- ب). بی هنجاری Eu بین ۰/۱ - ۰/۲۴ می باشد. بر طبق مطالعات هندرسون سنگهای حدواسط تا فلسیک دارای $\Sigma REE=25-341$ نسبت LREE/HREE بین ۱ تا ۲۱/۵ و بی هنجاری Eu بین ۰/۱۵ - ۰/۵ می باشد. مجموعه عناصر REE با افزایش میزان SiO_2 و پیشرفت تبلور افزایش می یابد. براساس کارهای گیل (۱۹۸۱) مجموعه عناصر REE با افزایش تفریق و افزایش میزان K افزایش می یابد. هرچه میزان مجموعه عناصر REE بیشتر شود نشانه جدایش بیشتر مواد فرار و فلزات و عناصر ناسازگار از ماگما می باشد. این ویژگی ها مختص جایگاه های تکتونیکی حاشیه قاره ای و ماگماتیسم مرتبط با آنها معرفی می گردد (نش، ۱۹۷۶). بی هنجاری عنصر Eu به ویژه در مذاب حدواسط- فلسیک توسط فلدسپارها کنترل می گردد. عنصر Eu برخلاف دیگر عناصر گروه REE به حالت اکسایشی دو ظرفیتی نیز ظاهر می گردد و به صورت عنصری سازگار در ساختمان پلاژیوکلاز و فلدسپار وارد می گردد. بنابراین باقی ماندن فلدسپار در منشأ در اثر ذوب بخشی و یا خروج آن از راه جزیه جز شدگی بلوری سبب بی هنجاری منفی Eu می گردد (شکل ۴- الف). در بین عناصر نامتحرک، گروه REE تحرک بیشتری دارند. این ویژگی بستگی به رفتار زمین شیمیایی این عناصر دارد. میزان بالای نسبت LREE/HREE با ضریب توزیع بالاتر عناصر HREE (با میانگین ۱/۵) نسبت به عناصر LREE (با میانگین ۰/۵) برای کانی هورنبلند نشان دهنده آن است که این کانی یک جمع کننده مناسب برای عناصر HREE و مذاب حاصل از آن غنی از عناصر LREE می باشد. از نظر رولینسون (۱۹۸۹) حضور هورنبلند علاوه بر سنگ منشأ، در مذاب فلسیک نیز می تواند دلیلی برای غنی شدگی شدید عناصر LREE نسبت به HREE باشد. در حالیکه پلاژیوکلاز با ضریب توزیع ۰/۰۵ برای عناصر HREE و ضریب توزیع ۰/۲ برای عناصر LREE مشخص می گردد. بنابراین پلاژیوکلاز یک جمع کننده عناصر LREE و مذاب حاصل از آن سرشار از عناصر HREE می باشد. با توجه به آن که این دو، کانی اصلی تشکیل دهنده مذاب می باشند و مذاب حاصل می تواند سرشار از هر دو گروه HREE (به دلیل وجود پلاژیوکلاز) و LREE (به دلیل وجود هورنبلند) باشد، اما به دلیل ضریب توزیع بالاتر هورنبلند نسبت به پلاژیوکلاز در کل میزان عناصر LREE بالاتر می رود. بنابراین در اثر ذوب بخشی با نسبت گفته شده و ذوب بیشتر کانیهای هورنبلند و آلبیت نسبت به گارنت و اپیدوت سبب افزایش بیشتر نسبت LREE/HREE می گردد.

در مورد رابطه کلر در سنگ میزبان و کانسنگ می توان گفت بیشتر کلر تشکیل شده در سنگهای آذرین، در کانیهای سیلیکاته هیدروکسیل دار و آپاتیت جای می گیرند. عناصر LREE ترجیحاً توسط سیالات غنی از Cl و عناصر HREE توسط سیالات غنی از F و CO_2 حمل می گردند. اصولاً کمپلکس های Cl-REE با افزایش عدد اتمی و کاهش شعاع یونی این عناصر، ناپایدار و جای خود را به REE-F و CO_3 -REE می دهند. آپاتیت موجود در گل گهر از هر سه نوع آپاتیت گزارش شده است (حلاجی، ۱۳۷۰). رابطه Cl با SiO_2 در سنگ میزبان گل گهر یک رابطه مستقیم است. یعنی طی ماگماتیسم و رخداد عمل تفریق، با افزایش میزان SiO_2 میزان Cl افزایش می یابد (شکل ۴- ج). از سویی رابطه Cl با Fe_2O_3 در کانسنگ یک رابطه

معکوس است. به بیان دیگر همانطور که گفته شد بیشتر کلر تشکیل شده در سنگهای آذرین، در کانیهای سیلیکاته هیدروکسیل دار و آپاتیت جای می‌گیرند. بر اساس مطالعات نش (۱۹۷۶) غلظت Cl در آپاتیت‌ها مراحل اولیه تفریق بالاست و در انواع تفریق تأخیری در پایین‌ترین غلظت خود قرار دارد. پس به احتمال زیاد آپاتیت‌های گل‌گهر مربوط به مراحل اولیه تفریق ماگمایی هستند.

شکل ۴ مقایسه عناصر اصلی بین کانسنگ‌های آهن گل‌گهر و کانسارهای مشابه جهانی را نشان می‌دهد، کانسنگ به استثنای Fe_2O_3 (۹۲-۴۵ wt%) دارای مقادیر کمتری از دیگر عناصر اصلی می‌باشد. در مقابل کانسنگ کم‌عیار نسبت به پرعیار از SiO_2 (۲۶-۲ wt%)، CaO (۸-۱ wt%) و MgO (۱۴-۰.۶ wt%) غنی شده است. عیار متوسط آهن براساس میانگین تجزیه نمونه‌های پرعیار و کم‌عیار به ترتیب ۷۹/۸۵ و ۴۵/۴۶ wt% گزارش می‌گردد که به ترتیب که به ترتیب ۱۱/۴۲ و ۶/۵۰ برابر عیار متوسط آهن در پوسته زمین می‌باشد (شکل ۴).

شکل ۴: الف) الگوی پراکندگی عناصر خاکی کمیاب سنگ میزبان گل‌گهر؛ ب) غنی‌شدگی عناصر LREE به HREE در نمونه‌های گل‌گهر؛ ج) رابطه معکوس کلر با کانسنگ؛ د) نمودار تعیین منشأ کانسارهای آهن با استفاده از مقادیر Ni به Co باجوا (۱۹۸۷)؛ ه) نمودار مقایسه‌ای بین کانسار گل‌گهر با کانسارهای مشابه جهانی

بی‌هنجاری منفی Ni و Co در نمونه‌های گل‌گهر نشان‌دهنده تبلور جز به جز یک مذاب مافیک با منشأ پوسته‌ای برای ماگمای سازنده می‌باشد. اما Ni و Co نیز از جمله عناصر گوگرد دوست می‌باشند که تمایل به حضور در فازهای سولفیدی و سیلیکات‌های مافیک دارند. در کانسنگ کبالت و نیکل نیز از نظر شعاع یونی بسیار نزدیک به Fe^{2+} می‌باشند و به راحتی جانشین آن می‌گردند. با این حال تمایل نیکل بیشتر از کبالت

است (تیلور و همکاران، ۱۹۸۵). تا به حال مطالعات زیادی با استفاده از دو عنصر Ni و Co در کانسارها به منظور تعیین منشأ آنها صورت گرفته است (باجوا و همکاران، ۱۹۸۷). در شکل ۴-د نمونه های کانسنگ گل گهر نشان داده شده است. این نمونه ها در محدوده ذخایر آهن گرمایی قرار می گیرند. نسبت Ni/Co در جریان تفریق ماگمایی کاهش می یابد در حالیکه نسبت Fe/Co افزایش می یابد. براین اساس نسبت Co در سیالات گرمایی نهایی بیشتر از Ni می باشد. بالا بودن نسبت Co/Ni در سیالات گرمایی یک ویژگی خاص مگنتیت های گرمایی می باشد (ویلیامز و همکاران، ۲۰۰۵).

آهن با مس ضریب همبستگی نسبتاً مثبت نشان می دهد. مس در شرایط کاهشی و pH قلیایی کاملاً ناپایدار است. پس می توان پیش بینی کرد که سیال گرمایی سازنده کانسنگ با توجه به ضریب همبستگی بالای عنصر Cu با آهن یک سیال کاهشی با pH قلیایی باشد. همچنین از این دلایل می توان برای عمقی بودن منشأ کانسنگ استفاده کرد.

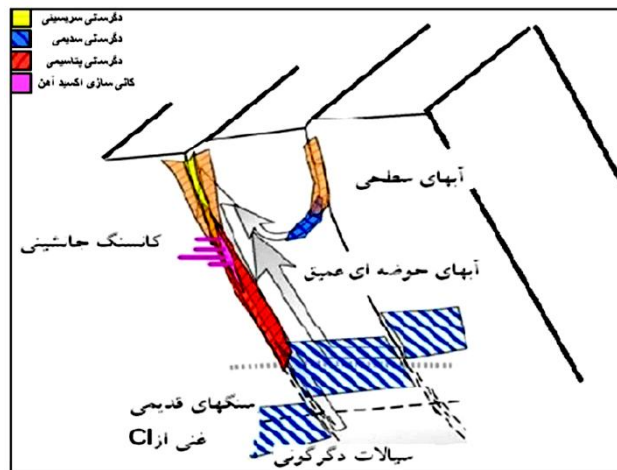
بحث و بررسی

در تمامی نقاط جهان اهمیت اقتصادی کانسارهای گرمایی آهن به عنوان منابع جهانی این فلز به مراتب بسیار کمتر از سازندهای آهن نواری می باشد. آهن می تواند توسط سیالات گرمایی از کانی های حاوی آهن شسته و سپس در محیط های مناسب نهشته گردد. این دسته از کانسارها می توانند مستقیماً با یک توده نفوذی در ارتباط باشند و یا از یک منبع ماگمایی در پوسته زیرین بدون رخنمون سطحی تغذیه گردند (گیلبرت و پارک، ۱۹۹۷). همچنین بر اساس مطالعات صورت گرفته در محیط هایی که تحت تاثیر فرایندهای دگرگونی قرار گرفته اند، سیالات غیر ماگمایی ناشی از پدیده دگرگونی نیز می توانند سبب کانه زایی آهن از عمق تا سطح گردند (ویلیامز و همکاران، ۲۰۰۵). گسترش ساخت همبری تدریجی بین مگنتیت و سنگ میزبان کربناتی، جانشینی مگنتیت در امتداد مرزهای لایه بندی رشد کانه زایی در مسیر گسل ها و شکستگی های منطقه به صورت رگه ها و رگچه های مگنتیتی قطع کننده سنگ میزبان، مهم ترین دلایل منشأ دیرزاد کانه زایی آهن در منطقه گل گهر می باشند.

همچنین جانشینی وسیع آهن در واحدهای سنگی غنی از کلسیت نسبت به شیست های سبز نشانگر یک فرایند گزینشی بوده که توسط عوامل شیمیایی کنترل شده است. در سنگ دیواره کانسنگ مگنتیت گل گهر دگرسانی سریسیتی-سیلیسی و پتاسیمی توسعه بیشتری دارد هر چند که سدیمی-کلسیمی شدن نیز در برخی نقاط حضور دارد. آمیزش سیالات، ته نشینی ماده معدنی در اثر اختلاط آنها سبب کاهش دما نیز می گردد. آمیزش، یک فرایند مهم در نهشت همزمان کوارتز و تورمالین از سیال گرمایی در گل گهر است. در این فرایند آمیختگی سیال دگرگونی توسط یک سیال ثانوی (مانند آبهای فسیل یا زیرزمینی) با حضور عنصر B در محیط، عامل نهشت تورمالین همراه با کوارتز می باشد (آیودت و همکاران، ۱۹۹۸). در مراحل اولیه و دما بالا، تحرک آهن از همه عناصر کمتر است و کاهش دما تحرک آن را کم کرده و به انباشت توده های مگنتیت منجر می شود. در مراحل پایانی و کم دما، آهن به کلی خارج شده و گوگرد و مس به گروه عناصر متحرک پیوسته، با ترکیب های آهنی واکنش داده و فازهای سولفیدی را می سازد (اسمیرنوف، ۱۳۶۷).

نتیجه گیری

در معدن گل‌گهر، مراحل پایانی یک ته‌نشست از سولفیدها وجود دارد که آثار خود را به صورت پیریت و کالکوپیریت در نمونه‌های میکروسکوپی نشان می‌دهد. حرکت سیالات ماگمایی- دگرگونی در سنگ میزبان به عنوان مسؤو اصلی کانه‌زایی، می‌تواند توسط عوامل فیزیکی و شیمیایی مختلف فلزات خود را برجای گذارند. آمفیبولیتی شدن کانسنگ نشانه تمایل تغییر دمای سیال گرمابی دگرسان‌کننده به سمت درجه حرارت‌های پایین‌تر می‌باشد. این نوع آمفیبول‌ها از نوع منشوری- فیبری بوده و با گونه‌های شاخه‌درختی کانسنگ‌های آهن ماگمایی متفاوت می‌باشند. همچنین حضور تورمالین (نوع سبز رنگ دراوایت) همراه مگنتیت نشان‌دهنده تأثیر پدیده دگرسانی گرمابی با کانه‌زایی می‌باشد. بنابراین مشاهده شدن این تیپ خاص از تورمالین در گل‌گهر همراه با کانی‌زایی مگنتیت نشانه ادامه تأثیر سیالات دگرسانی با نسبت بالاتر Ca می‌باشد. تشکیل توالی پاراژنزی مگنتیت+ اکتینولیت+ تورمالین+ تیتانیت مشخص‌کننده دگرسانی سدیمی- کلسیمی ناشی از سیالات جدا شده از توده و آمیزش آنها با سیالات دگرگونی است. این توالی در شرایطی که سیال کانه‌ساز، نسبتاً کاهشی و قلیایی بوده، تشکیل می‌شود. سیلیسی شدن نیز بخشی از این فرآیند محسوب می‌گردد. چنین ویژگی‌هایی همراه با کانه‌زایی هماتیت در گل‌گهر تأیید شده است. هماتیت‌زایی در امتداد شکستگی‌ها و درزه‌ها مشاهده می‌گردد. این امر نشان می‌دهد که هماتیت‌زایی در زون‌های شکننده سطحی بیشتر گسترده شده است. به نظر می‌رسد که با نزدیک شدن سیال به سطح و خروج مواد فرار از قبیل CO_2 ، سیال قلیایی پیشین تا حدودی خاصیت اسیدی نیز پیدا کرده است. کاهش درجه حرارت و pH سبب تشدید تحرک عناصر REE در سنگ میزبان می‌گردد (لوترموسر، ۱۹۹۲). توالی پاراژنزی زیر جهت این مرحله معرفی می‌گردد: هماتیت+ کلریت+ اپیدوت+ مسکویت+ کوارتز. این توالی پاراژنزی از نظر پترولوژیست‌ها به عنوان دگرسانی سیلیسی- سرسیستی تلقی می‌گردد (شکل ۵).

شکل ۵: تصویری الگوی احتمالی کانه‌سازی در کانسار گل‌گهر (برگرفته از بارتون و جانسون، ۲۰۰۴)

با وجود شباهت‌های کانسار گل‌گهر با کانسارهای جهانی اکسید آهن گرمابی شاید بتوان این کانسار را با این مدل کانسار مقایسه کرد. این مدل که از بارتون و جانسون (۲۰۰۰) گرفته شده است برای کانسنگ‌های جانشین آهن، منگنز، سرب، روی، مس و ذخایر آهن گرمابی در کمربند پرفشار ارائه شده است. نمودهای ژنتیکی مشخص و غالبی از این ذخایر وجود دارد که همزمانی با کافتش قاره‌ای را نشان می‌دهد. تولید سیال

در این مدل ناشی از فرآیندهای دگرگونی، آب های سطحی و حوضه ای عمیق می باشد. این سیالات فلزات را در سطوح مختلف پوسته و در طول زون های عمیق برشی تا شکستگی های سطحی رسوب داده است. به طور گسترده این کانسار در محدوده شرایط دمایی و فشاری رخساره شیست سبز تا آمفیبولیت و در رژیم های ساختاری شکل-پذیر و شکننا قرار دارد. در این محیطها ضخیم شدگی پوسته ای، دگرشکلی و دگرگونی، همگی نقش مهمی در منشأ سیالات کانی ساز و تمرکز جریان رو به بالای سیالات در درون پوسته ایفا می کنند. هیتزمن و همکاران (۱۹۹۲) برای کانسارهای مشابه گل گهر با توجه به جانمایی های صورت گرفته و هاله های دگرسانی مشاهده شده مدل گرمایی-جانمایی را ارائه داده است.

منابع

- اسدی، س.، ۱۳۸۸. مطالعه کانی زایی در مجموعه سنگهای دگرگونی کوه قرمز- کوه سرخ (قطروئیه، استان فارس)، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز، ۲۵۳ ص.
- اسمیرنوف، و.ای.، ۱۳۶۷. زمین شناسی ذخایر معدنی، ترجمه کرامت الله علی پور، مرکز نشر دانشگاهی تهران، ۴۵۶ ص.
- بابکی، آ.، ۱۳۸۳. بررسی الگوی کانی سازی آهن در کانسار گل گهر سیرجان، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۳۸۲ ص.
- پورخاک، ف.، ۱۳۸۲. پاراژنز، پتروژنز و پتروشیمی کانسار آهن گل گهر (آنومالی شماره ۳)، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۲۹۶ ص.
- جعفرزاده. ا.، قربانی، م.، و پزشکیپور، م.، ۱۳۷۴. کانسار آهن، طرح تدوین کتاب زمین شناسی ایران، شماره ۲۶، سازمان زمین شناسی و اکتشاف معدنی کشور.
- حلاجی، ا.، ۱۳۷۰. مطالعه کانی شناسی عناصر کمیاب و منشا کانسار آهن گل گهر (سیرجان- کرمان)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، ۲۵۴ ص.
- خلیلی مبرهن، ش.، ۱۳۷۲. پیدایش کانسار سنگ آهن گل گهر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۱۴۶ ص.
- عسکری، م.، ۱۳۸۶. بررسی توزیع ابعادی، نوع درگیری و خصوصیات کانی شناسی کانسنگ و باطله در معدن شماره ۱ مجتمع سنگ آهن گل گهر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد شیراز، ۱۵۲ ص.
- مقتدری، ا.، ۱۳۸۵. زمین شناسی و زمین شیمی معدن آهن چادرملو جنوب شرقی یزد- شمال شرق بافق، پایان نامه دکترا، دانشگاه شیراز، ۳۸۵ ص.
- Alavi, M., 2007. Structures of the Zagros fold-thrust belt in Iran, *American Journal of Science*, v. 307, p. 1064-1095.
- Audetat, A., Guenther, D., and Heinrich, C.A., 1998. Formation of a magmatic-hydrothermal ore deposit; insights with LA-ICP-MS analysis of fluid inclusions, *Science*, v. 279, p. 2091-2094.
- Bajwah, Z. U., Seccombe, P. K., and Offler, R., 1987. Trace element distribution, Co: Ni ratio and genesis of big Canada iron-copper deposit, New South Wales, Australia, *Mineral. Deposita*, v. 22, p. 292-300.
- Barnes, H.L., 1997. *Geochemistry of Hydrothermal Ore Deposits*, John Wiley & Sons, 972 p.
- Barton, M.D., and Johnson, D.A., 2000. Alternative brine sources for Fe oxide (-Cu-Au) systems: Implications for hydrothermal alteration and metals, in Porter, T. M., ed., *hydrothermal*

- iron oxide copper-gold and related deposits,. A global perspective: Adelaide, Australian Mineral Foundation, v. 2, p. 43–60.
- Evans, A. M., 1997. An Introduction to Economic Geology and its Environmental Impact. Blackwell Scietific publications, 364 p.
- Gilbert, J.M., and Park, C.F., 1997. The Geology of Ore Deposits , Freeman company, 256 p.
- Gill, J. B., 1981. Orogenic and Esites and Plate Tectonics, Springer Berlin, 348 p.
- Henderson, P., 1989. Rare Earth Element Geochemistry .Elsevier, 510 p.
- Hitzman, k., 1992. Geological characteristics and tectonic setting of proterozoic iron oxide (Cu-U-Au-REE), deposits Prec Research. v.58, p.241-287.
- Hitzman, M. W., 2000. Iron oxide–Cu–Au deposits: what, where, when, and why? In: Porter TM (ed) Hydrothermal iron oxide– copper–gold and related deposits—a global perspective, PGC Publishing, v. 1, p. 9–25.
- Klein, H., 1985. Manual of Mineralogy, John Wiley and Sons, New York.Twentieth edition, 596 p.
- Ljung, S., 1976. Geological report of Gol-e-Gohar Iron ore project, int. rep. Nisco, GEG. Excursion, Second Geol symp, Iran, NSCO.
- Lottermoser, B.G., 1992. Rare earth elements and hydrothermal ore formation processes. Ore Geology Reviews, v. 7 (1), p. 25- 41.
- Mucke. A., and Golaestaneh, F., 1982. The Genesis of the Gol-e-Gohar Iron ore Deposit (Iran), Institu fur Mineralogie und Kritallographieder Technischen Universitat berlin, p.193-212.
- Mucke. A., and Younessi, R., 1994. Magnetite-Apatit Deposit (Kiruna- Type) along the Sanandaj-Sirjan zone and in the Bafq area, Minralogy and Petrology, v.25, p. 219-244.
- Nash, W.P., 1976. Fluorine, chlorine and OH- bearing minerals in Skaergaarg intrusion. American Journal of Sciences, v. 276, p. 546- 557.
- Ness, W.D., 2000. Introduction to Mineralogy, Oxford University Press, 358 p.
- Passchier, C.W., and Trouw, R.A., 1998. Microtectonics. Spring Verlage, 387 p.
- Pichler, l., and Reigraf, f., 1995. Gesteinsbildende Mineraleim Duennschliff. (Tranlated in Farsi by Mahrabi,F), Stuttgart, Fredinand Enke Verlag, 364 p.
- Rumble, D., 1981. Wonesite: a new rock-forming silicate from the Post Pond Volcanics, Vermont, American Mineralogist, v. 66, p.100-105.
- Sheikholeslami, M.R., Pique, A., Mobayen, P., Sabzehei, M., Bellon, H., and Emami, M. H., 2008. Tectono-metamorphic evolution of the Neyriz metamorphic complex, Quri-Kor-e-Sefid area (Sanandaj-Sirjan Zone, SW Iran). Journal of Asian Earth Sciences, v. 31, p. 504–521.
- Taylor, S. R., and McLennan, S. M., 1985. The Continental Crust: its composition and evolution, Blackwell, Oxford, 361 p.
- Warren, G., 1999. Evaporites, Their Evolution and Economics, Oxford: Blackwell Science, 438 p.
- Williams, P. J., Barton, M. D., Johnson, D. A., Fontbote, L., De Haller, A., Mark, G., Oliver, N. H. S., and Marschik, R., 2005. Iron Oxide Copper-Gold Deposits: Geology, Space-Time Distribution, and Possible Modes of Origin, Society of Economic Geologists, Inc. Economic Geology 100th Anniversary, v.45, p.371–405.